Hamd Allah'a, Salat ve Selam Allah'ın Resulü'ne, ehline, sahabesine ve ona dostluk edenlere olsun.

Bundan sonra:

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmuştur: **"Her Müslümanın ilim talep etmesi farzdır."** [İbni Mace ve başkaları bu hadisi rivayet etmiştir, ilim ehlinin birçoğu bu hadisi zayıf görmüşlerdir, El Mizzi, Suyuti ve başkaları bu hadisi hasen görmüşlerdir. Ancak hadisin manası ilim ehli arasında ittifak edilen bir konudur].

İmam Beyhaki hadisi yorumlayarak şöyle dedi; "Allah Resulü ﷺ bu sözüyle akıl sahibi baliğ birinin bilmeme olasılığının olmadığı genel ilmi kastetmiştir (Allah ﷻ en iyisini bilendir)." [El Medhalu İla Sunenu'l Kübra].

İmam Şafi'ye Soruldu; İlim nedir? İnsanların ilim hakkındaki yükümlülükleri nedir?

İmam Şafi ise şöyle dedi: "İlim ikiye ayrılır: Aklı yerinde olan baliğ bir kimsenin bilmemesinin mümkün olmadığı ilimdir. Bu ilim ise, Müslümanların vacipliğinde ihtilafa düşmedikleri ve Allah Resulü'nden ﷺ naklettiği Allah'ın ﷻ kitabında mevcut olan ilimdir." [Er Risaletü'ş Şafi'i].

Vacipliği açısından şer'i ilim, ilim ehlinin de karar kıldığı üzere iki kısma ayrılır:

Birincisi Farz-ı Kifaye: Bütünüyle İslam ümmetinin öğrenmesi ve ezberlemesi vacip olan bir ilimdir. Müslümanlardan bir grup bunun yeteri kadarını yerine getirirse onlara fazilet ve sevap vardır ve geri kalanlardan da günah düşer. Ancak bazı Müslümanlar bunun yeteri kadarını yerine getirmezlerse hepsi günahkar olurlar. Farz-ı Kifaye olan ilimlerden bazısı şunlardır: Kur'an'ın ezberi ve tefsiri, hadis ve ilimleri ve fıkıh usulü gibi...

Şer'i ilimlerin ikincisi ise Farz-ı Ayndır: Öğrenmesi her mükellefe (aklı yerinde, baliğ olan her Müslümana) vaciptir. Bu ilimden yüz çevirirse veya herhangi bir taksirata giderse günahkar olur. Her Müslüman kadın ve erkeğin akide hakkında öğrenmesi vacip olan meseleler şunlardır:

Birinci Mesele: Üç Temel:

Kulun, Rabbini, dinini ve Peygamberi Muhammed'i ﷺ bilmesi.

•Sana Rabbin kim diye sorulursa? De ki: Rabbim Allah'tır. Beni ve bütün âlemleri nimetleriyle terbiye eden O'dur. O, benim kendisine ibadet ettiğim ilahımdır. Ondan başka ibadet edecek bir ilahım yoktur.

•Eğer sana dinin nedir diye sorulursa? De ki: Dinim İslam'dır. O da; tevhid ile Allah'a teslim olmak, ibadetlerle ona boyun eğmek ve şirkten ve şirk ehlinden beri olmaktır.

•Peygamberin kim diye sorulursa? De ki: Muhammed bin Abdullah bin Abdulmuttalib bin Haşim, Haşim ise Kureyş'tendir. Kureyş ise Araplardandır. Araplar ise İsmail bin İbrahim'in ﷺ soyundandır.

İkinci Mesele: Dinin temeli ve kuralı iki şeydir:

1. Ortağı olmayıp tek olan Allah'a ﷻ ibadeti emretmek ve buna teşvik etmek, bunun için dostluk etmek ve bunu terk edeni tekfir etmek.

2. Allah'u Teâlâ'ya ibadette şirkten uyarmak, bu konuda sert davranmak ve bunu yapanı ise tekfir edip düşmanlık göstermek.

Bu sarsılmaz temelden "Dostluk ve Düşmanlık (Vela ve Bera)" akidesi

ortaya çıkmaktadır. Bu akidenin temeli, Müslüman olan ve olmayanların arasında ırkçılık veya toprak temelli değil de din temelinde ayrılmaları üzere kurulmuştur. En uzağımda da bile olsa Muvahhid Müslüman kardeşimdir. Ona yardım ve dostluk ederim. Ancak en yakınım da olsa bile kafire kin besler ve düşmanlık ederim.

Üçüncü Mesele: 'Kelime-i Tevhid'in (La İlahe İllallah) Manası:

'Kelime-i Tevhid' (La İlahe İllallah), İslam ile küfrün arasını ayıran bir ayırıcı, takva kelimesi ve kopmak bilmeyen bir kulptur. Bu kelimenin hakikati, manasını bilinmedikten ve gereksinimleri ile amel edilmedikten sonra sadece dil ile onu söylemekle gerçekleşmez. Münafıklar bunu söyledikleri halde cehennemin en alt tabakasındadırlar. Bu kelimenin hakikati; onu söylemek, manasını bilmek, bu kelimeyi ve ehlini sevmek, onlara dostluk etmek, ona karşı gelenlere kin beslemek, düşmanlık etmek ve onlarla savaşmak ile gerçekleşmektedir.

'Kelime-i Tevhid' yani Allah'tan başka hak ilahın olmadığının şehadeti, nefiy (reddetmek) ve ispat (tasdik) içermektedir: (La İlahe) Allah'u Teâlâ'dan başkasına yapılan bütün ibadet çeşitlerini reddetmek, (İllallah) ise bütün ibadet çeşitlerinin ortağı olmayan ve tek olan Allah'a ait olduğunu tasdiklemektir. 'Kelime-i Tevhid'e şahidliğin gereksinimlerinden biri de Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğuna şahidlik etmektir. Muhammed'in ﷺ Allah'ın Resulü olduğuna şahidlik ise; Peygamber'in ﷺ getirdiklerini tasdiklemek, sakındırdığı ve nehyettiklerinden kaçınmak ve emirlerine itaatle gerçekleşir.

Dördüncü Mesele: 'Kelime-i Tevhid'in (La İlahe İllallah) Şartları:

Allah'u Teâlâ 'Kelime-i Tevhid'i, İslam'a girişin adresi, cennetin bedeli ve ateşten kurtulmanın nedeni kılmıştır. Ancak bu kelimeyi söyleyen için, şartlarını yerine getirmediği sürece, ona bir faydası dokunmaz.

Hasan Basri'ye şöyle denildi: "Bazı insanlar şöyle diyor: "Kim ki, La İlahe İllallah, der ise cennete girer. O'da şöyle dedi: "Kim La İlahe İllallah der ve bu kelimenin hakkını verir ve gereğini yerine getirirse cennete girer." [Camiu'l Ulum ve'l Hikem Li-İbn-i Recep El-Hanbeli]

İmam Buhari şöyle dedi: Vehb bin Münebbih'e şöyle denildi: 'Kelime-i Tevhid' (La İlahe İllallah) cennetin anahtarı değil midir? O, şöyle dedi: "Evet ancak, her anahtarın dişleri vardır. Onu açmak için dişli bir anahtar getirirsen sana açılır, aksine sana açılmaz." [Camiu'l Ulum ve'l Hikem Li-İbn-i Recep El Hanbeli]. Cennetin anahtarının dişleri ise 'Kelime-i Tevhid'in (La İlahe İllallah) şartlarıdır.

'Kelime-i Tevhid'in (La İlahe İllallah) Şartları Şunlardır:

1. İlim: Bu kelimenin nefiy ve ispat manalarını bilmek.

2. Yakin: Şüphe ve kuşkunun zıddı olan ilmi olgunluktur.

3. İhlas: Şirkin zıddıdır.

4. Sıdk: Yalanın zıddıdır.

5. Muhabbet: Bu kelimeyi ve delalet ettiği şeyleri sevmek ve bunda mutluluk duymak.

6. İnkiyad: Allah'u Teâlâ'nın rızasını talep etmek ve ona karşı samimiyetten

ötürü bu kelimenin gerekçelerine boyun eğmek.

7. Kabul: Reddetmenin zıddıdır.

Bu şartların tümünün delilleri Kitap ve sahih olan sünnette apaçık bir şekilde bulunmaktadır.

Beşinci Mesele: İslam'ı Bozan Şeyler:

Müslümanı İslam dairesinden ve tevhid dininden çıkarıp mürted durumuna düşüren birçok şey vardır:

Bunların En Büyükleri ve En Önde Gelenleri On Tanedir:

1. Allah'u Teâlâ'ya ibadette şirk koşmak.

2. Kişinin tevekkül ettiği, şefaat istediği veya dua ettiği vasıtaları kendisi ile Allah arasına koyması.

3. Müşrikleri tekfir etmemek, küfürlerinden şüphe duymak veya mezheplerini doğrulamak.

4. Başkasının yolunun Allah Resul'ünün ﷺ yolundan daha doğru olduğuna ve yine başkasının hükmünün Allah Resul'ünün ﷺ hükmünden daha güzel olduğuna inanmak.

5. Allah Resulü'nün ﷺ getirdiği bir şeye buğzetmek.

6. Allah, Resulü ve Kitab'ı ile alay etmek.

7. Sihir. Sarf (nefret ettirme) ve Atf (sevdirme) büyüleri de sihirdendir.

8. Müslümanlara karşı müşriklere yardım etmek ve desteklemek.

9. Hızır'ın, Musa'nın ﷺ şeriatından çıkma imkânının olduğu gibi bazı insanların da Muhammed'in ﷺ şeriatından çıkabileceğine inanmak.

10. Öğrenmeyerek ve amel etmeyerek Allah'u Teâlâ'nın dininden yüz çevirmek.

Zorlanan (Mükreh) hariç, bu İslam'ı bozan unsurlarda korkan, alay eden ve ciddi olanlar arasında herhangi bir fark yoktur.

Altıncı Mesele: Tevhidin Çeşitleri:

1. Rububiyet Tevhidi: Allah'u Teâlâ'yı fiillerinde birlemektir. Bu da Allah'u Teâlâ'nın işleri düzene koymada, rızıklandırmada ve mahlukatı yaratmada tek olduğuna ve ortağı olmadığına inanmakla gerçekleşir. Allah'u Teâlâ'nın yaratan, rızıklandıran, işleri düzene koyan, öldüren ve dirilten olduğuna fıtratları gereği birçok insan inanmakta ve bütünüyle bunu itiraf edip ikrar etmektedirler. Hatta Allah Resulü'nün ﷺ kanlarını ve mallarını helal kıldığı ve savaştığı kafirler bile bunu ikrar etmektedirler.

Bunun delili ise Allah'u Teâlâ'nın şu sözüdür: **"De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir."** [Yunus, 31].

Ancak kulun tek başına rububiyet tevhidine yani Allah'u Teâlâ'nın kendisini yarattığına, rızıklandırdığına ve hayat verdiğine iman etmesi uluhiyet tevhidine inanmadığı sürece İslam'a girmesi için yeterli değildir.

2. Uluhiyet Tevhidi: Dua, adak adamak, kurban kesmek, umut, korku, isteme, yönelmek, yardım dilemek, sığınmak, yüceltmek, rüku ve cihad gibi kulların fiilleriyle Allah'u Teâlâ'nın birlenmesidir. Yani kul

sadece Allah'u Teâlâ'ya yakınlaşmak için ibadetlerini yerine getirir. Bunu yaptığında tevhidi yerine getirmiş bir Müslüman olur. Ancak kul, ibadetini Allah'tan başkasına yakınlaşmak için yaparsa ya da ibadetin bir kısmını Allah'a bir kısmını da Allah'tan başkasına yaparsa şirke düşer ve tevhidi gerçekleştirmemiş olur. Bundan Allah'a sığınırız. Uluhiyet tevhidi, Resullerin kendisi için gönderildiği "İbadet Tevhidi" olarak da adlandırılır. Öyle ki; her peygamber davetine, kavmine ibadette tevhidi emrederek başlamıştır.

Allah'u Teâlâ şöyle buyurdu: **"Andolsun biz, her ümmete, "Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının" diye peygamber gönderdik."** [Nahl, 36].

Nuh, Hud, Salih ve Şuayb ﷺ tek bir söz söylediler: **"Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur."** [Araf, 59-65-73-85].

Tevhidin bu kısmı yeni ve eski zamanda resuller ve ümmetleri arasında ihtilafa düştükleri kısımdır. Allah Resul'ü ﷺ Kureyş kafirleri ile, Raşid Halifeler ise mürtedlerle bundan dolayı savaşmışlardır.

3. İsim ve Sıfat Tevhidi: Kur'an'ı Kerim'de ve sahih hadislerde geçtiği üzere Allah'u Teâlâ'nın ve Allah Resulü'nün ﷺ Allah'ı vasıflandırdığı Allah'ın tüm isim ve sıfatlarına iman etmektir. Allah'u Teâlâ'nın bu ayeti kerimede buyurduğu gibi: **"O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir."** [Şura, 11] Allah'ın bir benzeri olmadığına inanmaktır. Selefi Salih'in anlayışı üzere hükümleri ve manaları ile Kur'an ve Sünnette sabit olan Allah'u Teâlâ'nın isim ve sıfatlarına iman vaciptir. Allah'u Teâlâ'nın isim ve sıfatları, Kur'an ve Sünnet yoluyla bilinir ve her kim olursa olsun, Allah'u Teâlâ'ya kendinden bir isim ve sıfat getiremez. Çünkü Allah'u Teâlâ'nın isim ve sıfatları tevkifidir. Yani Allah'ın kendini isimlendirip vasıflandırdığı ve Resul'ünün isimlendirip vasıflandırdığı isimlerde duraklarız (ziyade etmeyiz).

Allah'u Teâlâ'nın bütün isimleri güzeldir ve çoktur. Bunlardan bazıları: Es Samed, El Bari, Es Semi', El Basir, Er Rahman ve Er Rahim. Hepsi de yüce olan birçok sıfatı da vardır. Bunlardan bazıları: Rahmet, Kuvvet, Hikmet, Hayat, İzzet, İlim ve Ululuk.

Yedinci Mesele: Şirkin Çeşitleri:

1. Büyük Şirk: Allah'u Teâlâ'nın bağışlamayacağı ve onunla beraber salih ameli de kabul etmeyeceği büyük bir günahtır. Allah'u Teâlâ şöyle buyurdu: **"Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışında kalan (günah)ları ise dilediği kimseler için bağışlar."** [Nisa, 48]. Yine Allah'u ﷻ şöyle buyurdu: **"Kim Allah'a ortak koşarsa, artık, Allah ona cenneti muhakkak haram kılmıştır. Onun barınağı da ateştir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur."** [Maide, 72]. Ve yine Allah ﷻ şöyle buyurdu: **"Eğer Allah'a ortak koşarsan elbette amelin boşa çıkar ve elbette ziyana uğrayanlardan olursun."** [Zümer, 65].

Büyük Şirk Dört Çeşittir:

A. Duada Şirk.
B. Maksatta, İradede ve Niyette Şirk.
C. İtaatte Şirk.
D. Sevgide Şirk.

2. Küçük Şirk: Büyük şirke götüren araç ve ona düşüren vesiledir. Riya, Allah'tan başkasına yemin etmek, "Allah ve sen istedin" ve "ben Allah'a ve sana tevekkül ettim" sözleri ve bunlar gibi kendisinden kurtulanın az olduğu şeylerdir. Bunun kefareti ise: "Ey Allah'ım! Bildiğim şeylerde sana şirk koşmaktan sana sığınır ve bilmediklerimde ise senden bağışlanma dilerim" demendir. [Ahmet ve başkaları rivayet etmiştir El Heysemi ve İbn-i Hibban da doğrulamıştır.]

Sekizinci Mesele: Küfrün Çeşitleri:

1. Dinden Çıkaran Büyük Küfür: Bu da beş çeşittir:

A. Yalanlama Küfrü.

B. Kibirlenme ve Gururlanma Küfrü.

C. Şüphe Küfrü.

D. Yüz çevirme Küfrü.

E. Nifak Küfrü.

2. Dinden Çıkarmayan Küçük Küfür: Buda nimete nankörlüktür. Delili ise Allah'u Teâlâ'nın şu ayetidir: **"Allah, şöyle bir kenti misal verdi: Orası güven ve huzur içinde idi. Oraya her taraftan bolca rızık gelirdi. Fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler; bu yüzden yaptıklarına karşılık, Allah onlara şiddetli açlık ve korku ıstırabını tattırdı."** [Nahl, 112].

Dokuzuncu Mesele: Nifakın Çeşitleri:

1. Büyük Nifak (İnanç Bakımından): Uzuv ve dil ile imanı açığa vurup kalpte ise küfrün gizlenmesine denir.

Bunun çeşitleri ise 6'dır. Münafıklar cehennemin en alt tabakasındadırlar.

A. Resulü yalanlamak.

B. Resulün getirdiğinin bir kısmını yalanlamak.

C. Resule kin beslemek.

D. Resulün getirdiğinin bir kısmına kin beslemek.

E. Resulün dininin düşüşünden mutlu olmak.

F. Resulün dininin zaferinden nefret etmek.

2. Küçük Nifak (Ameli Nifak): İmanın aslının kalması ile birlikte münafıkların sıfatlarından bir sıfat ile vasıflanmak ve onların amellerinden bir ameli yapmak ile oluşur.

Allah Resulü'nün de ﷺ şu sözünde zikrettiği gibi bu da beş çeşittir: **"Münafıklığın alameti üçtür: konuştuğunda yalan söyler, söz verdiğinde sözünde durmaz, emanete ihanet eder."** diğer bir rivayet de: **"Tartıştığında üste çıkmaya çalışır ve anlaştığında anlaşmasına ihanet eder."** [Muttefekun Aleyh].

Onuncu Mesele: Tağutun Anlamı ve En Önde Gelenleri:

Allah'u Teâlâ'nın Ademoğluna farz kıldığı ilk şey tağuta küfür ve Allah'a imandır. Delili ise, Allah'u Teâlâ'nın şu ayetidir: **"Andolsun biz, her ümmete, Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının, diye peygamber gönderdik."** [Nahl, 36].

Tağuta küfür ise; Allah'u Teâlâ'dan başkasına ibadetin batıl olduğuna inanmak, tağutu terk etmek, ona kin beslemek, ehlini tekfir edip onlara

düşmanlık yapmakla olur. Allah'u Teâlâ'ya iman ise; Allah'u Teâlâ'nın hakkıyla ibadet edilen tek ilah olduğuna ve ondan başka ilah olmadığına inanmak, bütün ibadet çeşitlerini Allah'u Teâlâ'ya has kılmak, bu ibadetleri O'ndan başka ibadet edilen sahte ilahlardan nefyetmek, Allah için sevmek ve Allah için kin beslemek ile olur.

Tağut: Kulun ibadet, itaat ve tabi olarak haddini aştığı her şeydir.

İbadet edilene misal; sihir yapan bir insana kendisine ibadet etmesini emreden cinni şeytanlardır.

Tabi olunana misal ise; halklarına beşeri sistemlerin kanunlarına hükmolunmayı ve şeriata muhalefet etmeyi emreden emirler, krallar, hükümet ve devlet reisleridir ki; bunlar şeriatın hâkim olması ve şeriatı tatbik etmeye davet edenlerle savaşırlar ve halkları da onlara tabi olurlar.

İtaat edilene misal ise; Allah'u Teâlâ'nın helal kıldığını haram, haram kıldığını da helal kılan belamlar, rahipler ve hahamlardır. Onlar bu konularda itaat olunurlar.

Muvahhid Müslüman ise Allah'tan başka itaat edilene, tabi olunana ve ibadet edilene küfreder onlardan ve tabilerinden beri olur ve onlara düşmanlık yapıp kin güder. İşte bu, kendini bilmeyenlerin yüz çevirdiği İbrahim'in milletidir. Aynı şekilde o, Allah'u Teâlâ'nın şu sözünde de uyulmasını teşvik ettiği güzel bir örnektir: **"İbrahim'de ve onunla birlikte bulunanlar da sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine, "Biz, sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Size küfrediyoruz. Siz, bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir" demişlerdi."** [Mumtehine, 4].

Allah'ın kelimesini yüceltmek için tağutlar, dostları ve tabileriyle savaşmak İbrahim'in milletinin özelliğidir. Allah'u Teâlâ şöyle buyurmaktadır: **"İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Kafirler ise tağutun yolunda savaşırlar. Öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Muhakkak ki, şeytanın tuzağı pek zayıftır."** [Nisa, 76].

Tağutlar Çoktur Ancak En Önde Gelenleri Şu Beş Tanedir:

1. Allah'u Teâlâ'dan başkasına ibadete davet eden şeytan. Delili ise Allah'u Teâlâ'nın şu sözüdür: **"Ey Ademoğulları! Ben size, 'Şeytana kulluk etmeyin, o sizin için açık bir düşmandır!' demedim mi?"** [Yasin, 60].

Şeytan sürekli olarak insanları Allah'u Teâlâ'ya itaatten yüz çevirmeleri için çaba sarf eden en büyük tağuttur. İnsanları Allah'u Teâlâ'ya ibadet etmekten engellemek için şeytana bu konuda ortaklık eden insanlar da vardır. İşte bunlar da tağutturlar.

2.Allah'u Teâlâ'nın hükümlerini değiştiren zalim hükümdar. Delil ise Allah'u Teâlâ'nın şu sözüdür: **"(Ey Muhammed!) Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Tağut'u tanımamaları kendilerine emrolunduğu halde, onun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor."** [Nisa, 60].

3. Allah'u Teâlâ'nın indirdiğinin dışında bir şey ile hükmeden. Delil ise

Allah'u Teâlâ'nın şu sözüdür: **"Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir."** [Maide, 44].

Hâkim ya da kadı iki davalı arasında, beşeri sistemlerin kanunları, örfler, aşiret ve kabile adetleri gibi Allah'u Teâlâ'nın indirdiğinin dışında bir şey ile hükmederse işte o, Allah'u Teâlâ'nın dininden yüz çevirmiş ve tağut olmuş olur.

Allah'u Teâlâ'nın indirdiğinden başka bir şey ile hükmeden hâkim kafirdir ve bu hâkime mahkeme olan her iki tarafta aynı şekilde kafir olur. Allah'u Teâlâ şöyle buyurdu: **"Hayır! Rabbine Andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar."** [Nisa, 65].

Allah'u Teâlâ bunlardan iman vasfını kaldırmıştır. Çünkü onlar, aralarında Allah'u Teâlâ'nın şeriatiyle hükmetmediler ve tağuta mahkeme oldular.

4. Gaybı bildiğini iddia edenler: Delil ise Allah'u Teâlâ'nın şu sözüdür: **"De ki: "Göktekiler ve yerdekiler gaybı bilemezler, ancak Allah bilir. Onlar öldükten sonra ne zaman diriltileceklerinin de farkında değildirler."** [Neml, 65]. Kim gaybı bildiğini iddia ederse o tağuttur ve Kur'an'ı Kerim'in apaçık ayetlerini yalanlamış olur. Müslümanın falcı, sihirbaz ve kahin gibi gaybı bildiğini iddia eden kişilerden uzak durması ve bunların iddia ettiği şeylerde onları tasdiklemekten de kaçınması vaciptir. Çünkü **"Kim bir kâhin veya falcıya gider ve söylediklerini tasdiklerse, Muhammed'e ﷺ indirileni inkar etmiştir."** [Ahmed rivayet etmiştir].

5. Allah'tan başka, kendisi razı olduğu halde kendisine ibadet edilen kimselerdir. Veya insanları kendine ibadete çağıranlardır. Delil ise Allah'u Teâlâ'nın şu ayetidir: **"İçlerinden her kim, "Allah'tan başka ben de şüphesiz bir ilahım" derse, böylesini cehennemle cezalandırırız. İşte biz zalimleri böyle cezalandırırız."** [Enbiya, 29].

İbadet Allah'ın hakkıdır. Hiç kimsenin kendine ibadete veya Allah'tan başkasına ibadete davet etmeye hakkı yoktur. Kim bunu yaparsa veya böyle bir şey yapmayıp ancak Allah'tan başkasına ibadet edilmesine razı olursa, o da tağuttur.

Bir insan tağuta küfretmediği sürece Allah'a iman etmiş olamaz. Delili ise Allah'u Teâlâ'nın şu ayetidir: **"Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O halde, kim tağuta küfredip Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir."** [Bakara, 256]. Ayeti kerimedeki (Er Rüşd) doğruluk: Muhammed'in ﷺ dinidir. (El Ğay) sapıklık ise: Ebu Cehil'in dinidir. Kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulp ise: Allah'tan başka ilah olmadığına tanıklıktır. Şu iki sıfatı kendisinde bulundurmadığı sürece bir insan kopmak bilmeyen kulpa yani tevhide tutunmuş olamaz. Bu iki sıfat ise: Tağuta küfretmek ve Allah'a imandır.

Hamd Âlemlerin Rabbine, Salat ve Selam Peygamberimiz Muhammed'e, Ehline ve Bütün Sahabesine Olsun.

AKİDE KONUSUNDA MÜSLÜMANIN BİLMESİ GEREKEN VE ÖĞRENMESİNİN

VACİP OLDUĞU ON MESELE

مكتبة الهمّة

İslam Devleti Himmet Ofisi